Like a Common Thread

Source Sheet by Effie Klein

בראשית י״ד:כ״ג

ָכג) אִם־מָחוּט וְעַד שְׂרְוֹךְ־נַעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לֶךְ וְלַא תֹאמֵׁר אֲנָי הֶעֶשַׁרְתִּי אֶת־אַבְרָם:

Genesis 14:23

(23) I will not take so much as a thread or a sandal strap of what is yours; you shall not say, 'It is I who made Abram rich.'

רש''י על בראשית י״ד:כ״ג:ג׳׳

(ג) **ולא תאמר וגו'.** שֶּהַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הִבְּטִיחַנִי לְעַשְּׁרֵנִי, שֶׁנֶּאֱמֵר וַאֲבָרֶכְך וְגוֹ':

Rashi on Genesis 14:23:3

(3) ולא תאמר וגו' SO THAT THOU SHOULDST NOT SAY etc. — For the Holy One, blessed be He, has promised to give me riches, as it is said, (Genesis 12:2) "And I will bless thee" (see Rashi on this passage, where the blessing is explained to consist in ממון "wealth").

גור אריה על בראשית י״ד:כ״ג:ג׳

(ג) כי הקב''ה הבטיחני וכו'. פירוש לא שהיה אברהם מקפיד על כבודו ולא היה רוצה שיאמרו "אני העשרתי את אברהם", דזה אינו, שלא היה אברהם חס על כבודו, רק שהיה מקפיד על כבוד השם יתברך, שיהיה נראה כבודו יתברך שהוא יעשיר אותו. ואם תאמר ומה בכך שהקב"ה

הבטיח אותו לעשרו, שמא זה הוא העושר שיתן אליו הקב"ה, דאם לא כן הרי קבל מתנות מפרעה (לעיל יב, טז) ולא אמר כי הקב"ה הבטיח אותו לעשרו, אלא על כרחך זהו העושר שהקב"ה הבטיחו לעשרו, ואם כן למה לא רצה לקבל אותו ממלך סדום, ויש לומר דהכא מפני שלא נתן לו מלך סדום רק מפני שנשבה, ומכח הפסד שהגיע לו - לא הוי זה בכלל "ואברכך" (לעיל יב, ב), ד'ברכה' אינו רק דבר שבא מכח ברכה ולא מכח צרה, אבל פרעה שנתן לו לכבודו - זהו הברכה שהבטיחו הקב"ה שיהיה מכובד עד שיתנו הכל אליו מתנות, והוא בכלל "ואברכך". ואף על גב דגם פרעה נתן לו בשביל המכות שבאו עליו, זה לא יחשב קללה, כי היה בשביל כפרתו, אבל באלו מלכים שנשבו במלחמה לא נקרא זה 'ברכה' אם היה מקבל מהם:

Gur Aryeh on Bereishit 14:23:3

...

בראשית רבה מ״ג:ט׳

(ט) ...אָם מָחוּט (בראשית יד, כג), אָמַר רַבִּי אַבָּא בַּר מַמָּל אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אַתְּ אֲמַרְתְּ אִם מָחוּט, חַיֶּיךְ שֶׁאֲנִי נוֹתֵן לְבָנֶיךָ מִצְוַת בִּיּצְית, הֵיךְ מָה דְאַתְּ אָמַר (במדבר טו, לח): וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת, וּמְתַרְגְּמִינַן חוּטָא דִתְכֶלְתָּא. (בראשית יד, כג): וְעַד שְׂרוֹךְ נַעַל, חַיֶּיךְ שֶׁאֲנִי נוֹתֵן לְבָנֶיךְ מִצְוַת יְבָמָה, הָאֵיךְ מָה דְאַתְּ אָמַר (דברים כה, חַיֶּיךְ שֶׁאֲנִי נוֹתֵן לְבָנֶיךְ מִצְוַת יְבָמָה, הָאֵיךְ מָה דְאַתְּ אָמַר (דברים כה, ט): וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְּלוֹ. דָּבָר אַחֵר, אִם מִחוּט, זֶה הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהוּא מְצִיר בְּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָוֹ, וְעַד שְׂרוֹךְ נַעַל, אֵלוּ עוֹרוֹת הַתְּחָשִׁים. דְּבָר אַחֵר, מְם מִחוּט, אֵלוּ הַקְּרְבָּנוֹת, כְּהַהִיא דִּתְנַן וְחוּט שֶׁל סִיקְרָא חוֹגְרוֹ בָּאֶמְצַע לְהַבְּדִיל בֵּין דָּמִים הָעֶלְיוֹנִים לְדָמִים הַתַּחְתּוֹנִים. וְעַד שְׂרוֹךְ נַעַל, אֵלּוּ בְּנְמִים הָעֶלְיוֹנִים לְדָמִים הַתַּחְתּוֹנִים. וְעַד שְׂרוֹךְ נַעַל, אֵלּוּ פַּנְמִיִרְ מָה דְאַתְּ אָמֵר (שיר השירים ז, ב): מַה יָפוּ פְעָמִיִרְ בְּנָעַלִים... בַּנְּעַלִים...

במדבר ט"ו:ל"ט-מ"א

(לט) וְהָיָה לָכֶם ؓלְצִיצִת וּרְאִיתָם אֹת ֹוֹ וּזְכַרְתֶּם ׁאֶת־כָּל־מִּצְוֹּת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתֶם וְלְא־תָתֻׁרוּ אַחֲרֶי לְבַבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֶינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:

(מֹ) לְמַּעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִּׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתֶי וִהְיִיתֶם קְדֹשֶׁים לֶאלֹהֵיכֶם: (מא) אֲנִי יְהוָה אֱלְהֵיכֶ^ים אֲשֶׁר הוֹצָאתִי אֶתְכֶם מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם לִהְיִוֹת לָכֶם לֵאלֹהְים אֲנִי יְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם: (פ)

Numbers 15:39-41

- (39) That shall be your fringe; look at it and recall all the commandments of the LORD and observe them, so that you do not follow your heart and eyes in your lustful urge.
- (40) Thus you shall be reminded to observe all My commandments and to be holy to your God.
- (41) I the LORD am your God, who brought you out of the land of Egypt to be your God: I, the LORD your God.

שמות כ״ה:ח׳

(ח) וְעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתָּי בְּתוֹכְם:

Exodus 25:8

(8) And let them make Me a sanctuary that I may dwell among them.

מדרש תנחומא, נשא ט״ז

(א) **וַיְהִי** בִּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה. רַב אוֹמֶר, כָּל מָקוֹם שֶׁהוּא אוֹמֵר וַיְהִי, דָּבָר חַדַשׁ הוּא. וִרַבִּי שָׁמְעוֹן אוֹמֵר, כַּל מַקוֹם שֶׁהוּא אוֹמֵר וַיִּהֵי, דַּבַר שֶׁהַיַה נִפְסָק לְהַרְבֵּה יָמִים וְחָזַר לְכְמוֹת שֶׁהָיָה. **זָה שֵׁאָמַר הַכַּתוּב: בַּאתִי לִגַנִּי** אַחוֹתִי כַּלָּה (שה״ש ה, א). אָמַר רַבִּי שִׁמוּאֵל בַּר נַחָמַן, בִּשַּעַה שֶׁבַּרָא הַקּדוֹשׁ בַּרוּך הוּא אֶת הַעוֹלָם, נִתָּאַוָּה שֵׁיְהֵא לוֹ דִּירַה בַּתַּחְתּוֹנִים כְּמוֹ שַׁיֵּשׁ בַּעֵלִיוֹנִים. בַּרָא אֶת הָאָדָם וִצְּוָה אוֹתוֹ וְאָמֵר לוֹ: מְכַּל עץ הַגַּן אָכֹל תֹאכֵל, וֹּמֵעץ הַדַּעת טוֹב וַרַע לֹא תֹּאכַל מִמֶּנוּ (בראשית ב, טז-יז). וְעַבַר עַל צִוּוּיוֹ. אָמַר לֵיהּ הַקּדוֹשׁ בָּרוּך הוּא, כָּך הָיִיתִי מִתַּאֲוֶה שֶׁיְהֵא לִי דִּיֹרָה בַּתַּחְתּוֹנִים כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לִּי בָּעֵלְיוֹנִים, וְדָבָר אֶׁחָד צִוִּיתִי אוֹתְרַ וְלֹא שָׁמַרְתָּ אוֹתוֹ. מִיַּד סָלֵּק הַקּדוֹשׁ בָּרוּך הוּא שְׁכִינָתוֹ לָרָקיעַ הָרָאשׁוֹן. מְנַיַן, דְּכְתִיב: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל ה ֹ אֱלֹהִים מִּתְהַלֵּך בַּגַּן (שם גֹ, ח). כֵּיוָן שֶׁעַבְרוּ עַל הַצְּוּוּי, ּסְלֵּק שְׁכִינָתוֹ לָרָקִיעַ הָרָאשׁוֹן. עַמַד ֹקיָן וְהָרַג לְהֶבֶל, מִיַּד סְלֵּק שְׁכִינָתוֹ לְרָקִיעַ שֵׁנִי כוּ'. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בָּרוּך הוֹא, שָׁבְעַה רְקִיעִים בָּרָאתִי, וְעַד עַכְשַׁו יֵשׁ רָשָׁעִים לַעֲמֹד בָּהּ. מֶה עַשָּׁה. קפֵּל אֱת כָּל הַדּוֹרוֹת הָרָאשׁוֹנִים ָּהָרָשָׁעִים וְהֵעֲמִיד אַבְּרָהָם. כֵּיוָן שֵׁהֵעֲמִיד אַבְרָהָם, סְגֵּל מַעֲשִׂים טוֹבִים, יָרַד הַקּדוֹשׁ בָּרוּך הוּא מִן רָקיע שָׁבִיעי לַשָּׁשִּׁי. עַמַד יִצְחָק וּפָשַׁט צַוָּארוֹ על גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, יָרַד מִשָּׁשִׁי לַחֲמִישִׁי כוּ' (שם). עַמַד משֵׁה וְהוֹרִידָה לָאָרֶץ, שֵׁנֵּאֵמַר: וַיֵּרֶד ה' על הַר סִינַי (שמות יט, כ). וּכְתִיב: בָּאתִי לְגַנִּי ָאָחוֹתִי כַּלָּה (שה"ש ה, א). אֵימָתַי, כְּשֵׁהוּקם הַמְּשָׁכָּן.

Midrash Tanchuma, Nasso 16

(1) (Numb. 7:1), "So it came to pass on the day that Moses had finished." Rav says, "Every place where it is stated, 'So it came to pass (wayehi),' [is referring to] something new"; but R. Simeon says, "Every place where it says, 'So it came to pass (wayehi)' [is referring to] something which existed, has ceased [to exist] for a long time, and has returned to be as it was. 90 Numb. R. 12:6; PR 5:7. This text is related (to Cant. 5:1), "When I come to my garden, my sister bride." R. Samuel bar Nahman said, "When the Holy One, blessed be He, created the world, He longed to have an abode below just as He had on high. 91 Cf. PR 5:5; PRK 1:1; Numb. R. 13:2. Having created Adam, He commanded and said to him (in Gen. 2:16–17), 'You

may freely eat of any tree in the garden; But as for the tree of the knowledge of good and evil, you may not eat of it.' Then he transgressed against his commandment. 92 Tanh., Exod. 11:6. The Holy One, blessed be He, said this to him, 'This is what I longed for, that just as I have a dwelling on high, I would likewise have one below. Now when I have given you one command, you have not kept it. Immediately the Holy One, blessed be He, removed His Divine Presence [up] to the first **firmament.** Where is it shown? Where it is stated (in Gen. 3:8), "Then they heard the voice of the Lord God moving about in the garden." [Now when they transgressed His commandment, He had [only] removed His divine presence to the first firmament.] [When] Cain arose and killed Abel, He immediately removed His Divine Presence from the first firmament to the second firmament.... The Holy One, blessed be He, said, 'I created seven firmaments, and up to now there are wicked ones [still] arising upon [the world].' What did He do? He folded away all the generations of the wicked and raised up our father Abraham. When our father Abraham arose and performed good works, the Holy One, blessed be He, immediately descended from the seventh firmament to the sixth. [When] Isaac arose and stretched out his neck upon the altar, He descended from the sixth firmament to the fifth.... [When] Moses arose, he brought down [the Divine Presence] to earth, as stated (in Exod 19:20), 'And the Lord came down onto Mount Sinai." And [so] it is written (in Cant. 5:1), "When I come to my garden, my sister bride." When? When the Tabernacle was set up.

משנה מדות ג׳:א׳

(א) הַמִּזְבֵּחַ הָיָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם עַל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם. עָלָה אַמָּה וְכָנַס אַמָּה וְכָנַס אַמָּה. זֶה אַמָּה, זֶה הַיְסוֹד. נִמְצָא שְׁלֹשִׁים עַל שְׁלֹשִׁים. עָלָה חָמֵשׁ וְכָנַס אַמָּה. זֶה הַסּוֹבֵב. נִמְצָא עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה עַל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה. מְקוֹם הַקְּרָנוֹת אַמָּה מִזֶּה וְאַמָּה מִזֶּה עָשְׂרִים וְשֵׁשׁ עַל עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ. מְקוֹם הִלּוּךְ רַגְלֵי מַלֶּה וְאַמָּה מִזֶּה וְאַמָּה מִזֶּה. נִמְצָא עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע עַל עֶשְׂרִים הַמַּעֲרָכָה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִתְּחִלָּה לֹא הָיָה אֶלָּא שְׁמֹנֶה וְעֵשְׂרִים, כּוֹנֵס וְעוֹלֶה בְּמִדָּה זוֹ, עַד שֶׁנִּמְצָא מְקוֹם וְעִשְׂרִים, כּוֹנֵס וְעוֹלֶה בְּמִדָּה זוֹ, עַד שֶׁנִּמְצָא מְקוֹם

הַמַּעֲרָכָה עֶשְׂרִים עַל עֶשְׂרִים. וּלְשֶׁעָלוּ בְנֵי הַגּּוֹלָה, הוֹסִיפּוּ עָלָיו אַרְבַּע אַמּוֹת מִן הַדָּרוֹם וְאַרְבַּע אַמּוֹת מִן הַמַּעֲרָב, כְּמִין גַּמָּא, שֶׁנֶּאֱמֵר (יחזקאל מג), וְהָאֲרִיאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֹכֶךְ בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב רָבוּע. יָכוֹל שֶׁאֵינוֹ אֶלָּא שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אוֹמֵר (שם) אֶל אַרְבַּעַת רְבָעִיו, מְלַמֵּד שָׁמִן הָאֶמְצַע הוּא מוֹדֵד שְׁתִּים עֶשְׂרֵה אַמָּה לְכָל רוּחַ. וְחוּט שָׁל סִקְרָא חוֹגְרוֹ בָאֶמְצַע, לְהַבְּדִּיל בֵּין הַדָּמִים הָעֶלְיוֹנִים לַדָּמִים הַתַּחְתּוֹנִים. וְהַיְסוֹד הָיָה מְהַלֵּךְ עַל פְּנֵי כָל הַצְּפּוֹן וְעַל פְּנֵי כָל הַמַּעֲרָב, וְאוֹכֵל בַּדַּרוֹם אֲמָה אֲחַת, וּבַמִּזֹרָח אַמַּה אֵחַת:

Mishnah Middot 3:1

(1) The altar was thirty-two cubits by thirty-two. It rose a cubit and went in a cubit, and this formed the foundation, leaving thirty cubits by thirty. It then rose five cubits and went in one cubit, and this formed the surround, leaving twenty-eight cubits by twenty-eight. The horns extended a cubit in each direction, thus leaving twenty-six by twenty-six. A cubit on every side was allowed for the priests to go round, thus leaving twenty-four by twenty-four as the place for the wood pile [for the altar fire]. Rabbi Yose said: Originally, the complete area [occupied by the altar] was only twenty-eight cubits by twenty-eight, and it rose with the dimensions mentioned until the space left for the altar pile was only twenty by twenty. When, however, the children of the exile returned, they added four cubits on the north, and four on the west like a gamma, since it is said: "Now the hearth shall be twelve cubits long by twelve broad, square" (Ezekiel 43:16). Is it possible that it was only twelve cubits by twelve? When it says, "With four equal sides" (ibid), this shows that he was measuring from the middle, twelve cubits in every direction. A line of red paint ran round it in the middle to divide between the upper and the lower blood. The foundation ran the whole length of the north and of the west sides, and it took up one cubit on the south and one on the east.

יהושע ב׳:י״ח

ּ (יח) הָנֵּה אֲנָחְנוּ בָאִים בָּאֶרֶץ אֶת־תִּקְוַתׁ חוּט בּשָׁנִי הַזֶּׁה תִּקְשְׁרִ־י בְּחַלּוֹן

אֲשֶׁר הוֹרַדְתַּנוּ בוֹ וְאֶת־אָבִּיךְ וְאֶת־אִמֵּךְ וְאֶת־אַחַ ֹיִךְ וְאֵת ׁ כָּל־בַּית אָבִיךְ תַּאַסְפִי אֵלָיִרָ הַבָּיְתָה:

Joshua 2:18

(18) [unless,] when we invade the country, you tie this length of crimson cord to the window through which you let us down. Bring your father, your mother, your brothers, and all your family together in your house;

שיר השירים ד׳:ג׳

(ג) כְּחַוּט הַשָּׁנִי[ׂ] שִּׂפְתֹּלֵיִךְ וּמִדְבָּרֶיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הְרִמּוֹן רַקְּּלֵּךְ מִבָּעַד לְצַמָּתֶך:

Song of Songs 4:3

(3) Your lips are like a crimson thread, Your mouth is lovely. Your brow behind your veil [Gleams] like a pomegranate split open.

רש''י על שיר השירים ד׳:ג׳:א׳

(א) **כְּחוּט הַשָּׁנִי שִּׂפְתוֹתַיִּךְ.** נָאוֹת לְהַבְּטִיחַ וְלִשְׁמֹר הַבְּטָחָתָם, כְּמוֹ שֶׁעָשׂוּ הַמְרַגְּלִים לְרָחָב הַזּוֹנָה, שֶּׁאָמְרוּ לָהּ "אֶת תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי וגו'", וְשָׁמְרוּ הַבְטָחָתָם:

Rashi on Song of Songs 4:3:1

(1) **Like a scarlet thread are your lips.** Beautiful to promise and to keep their promise, as the spies did to Rachav Hazonah. They said to her, "[you shall bind] this line of scarlet thread, etc.," Alternatively, your lips were thin and red as a scarlet thread, a sign of beauty in a woman. (Metzudas Dovid) and they kept their promise. ²¹Yechezkeil 33:30.

קהלת ד׳:י״ב

ָיב) וְאְם־יִתְקְפוֹ הָאֶחָׁד הַשְּׁנַיִם יַעַמְדַוּ נֶגְדֵּוֹ וְהַחוּטֹ הְמְשֵׁלָּשׁ לְא בִמְהֵרָה יָנָתֶק. יָנָתֶק:

Ecclesiastes 4:12

(12) Also, if one attacks, two can stand up to him. A threefold cord is not readily broken!

מנחות מ״ג ב:י״ב

רבי אליעזר בן יעקב אומר כל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הכל בחיזוק שלא יחטא שנאמר (קהלת ד, יב) והחוט המשולש לא במהרה ינתק ואומר (תהלים לד, ח) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם

Menachot 43b:12

Rabbi Eliezer ben Ya'akov says: Anyone who has phylacteries on his head, phylacteries on his arm, ritual fringes on his garment, and a mezuza on his doorway is strengthened from all sides so that he will not sin, as it is stated in the verse: "And a threefold cord is not quickly broken" (Ecclesiastes 4:12). This is interpreted as an allusion to the three mitzvot of phylacteries, ritual fringes, and mezuza. And the verse states: "The angel of the Lord encamps round about them that fear Him, and delivers them" (Psalms 34:8). This is interpreted to mean that the angel of the Lord surrounds those who fulfill the mitzvot and saves them from sin.

סוכה נ"ב א:ג'-ד'

בשלמא למאן דאמר על משיח בן יוסף שנהרג היינו דכתיב (זכריה יב, י) והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד אלא למאן

דאמר על יצר הרע שנהרג האי הספידא בעי למעבד שמחה בעי למעבד אמאי בכו

כדדרש רבי יהודה לעתיד לבא מביאו הקב"ה ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים צדיקים נדמה להם כהר גבוה ורשעים נדמה להם כחוט השערה הללו בוכין והללו בוכין צדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה ורשעים בוכין ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה ואף הקב"ה תמה עמהם שנאמר (זכריה ח, ו) כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא

Sukkah 52a:3-4

The Gemara asks: Granted, according to the one who said that the lament is for Messiah ben Yosef who was killed, this would be the meaning of that which is written in that context: "And they shall look unto Me because they have thrust him through; and they shall mourn for him, as one mourns for his only son" (Zechariah 12:10). However, according to the one who said that the eulogy is for the evil inclination that was killed, does one need to conduct a eulogy for this? On the contrary, one should conduct a celebration. Why, then, did they cry?

The Gemara answers: This can be understood as Rabbi Yehuda taught: In the future, at the end of days, God will bring the evil inclination and slaughter it in the presence of the righteous and in the presence of the wicked. For the righteous the evil inclination appears to them as a high mountain, and for the wicked it appears to them as a mere strand of hair. These weep and those weep. The righteous weep and say: How were we able to overcome so high a mountain? And the wicked weep and say: How were we unable to overcome this strand of hair? And even the Holy One, Blessed be He, will wonder with them, as it is stated with regard to the eulogy: "So says the Lord of hosts: If it be wondrous in the eyes of the remnant of this people in those days, it should also be wondrous in My eyes" (Zechariah 8:6).

יומא ס"ו ב:כ'-ס"ז א:ב'

מתני׳ מיקירי ירושלים היו מלוין אותו עד סוכה הראשונה עשר סוכות מירושלים ועד צוק

תשעים ריס שבעה ומחצה לכל מיל על כל סוכה וסוכה אומרין לו הרי מזון והרי מים ומלוין אותו מסוכה לסוכה חוץ מאחרון שבהן שאינו מגיע עמו לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו

מה היה עושה חולק לשון של זהורית חציו קשור בסלע וחציו קשור בין שני קרניו ודחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים בא וישב לו תחת סוכה אחרונה עד שתחשך ומאימתי מטמא בגדים משיצא חוץ לחומת ירושלים ר' שמעון אומר משעת דחייתו לצוק

Yoma 66b:20-67a:2

MISHNA: People from among the prominent residents of Jerusalem would escort the one leading the goat until they reached the first booth. Booths were set up along the path to the wilderness to provide the escort a place to rest. There were ten booths from Jerusalem to the cliff, with a distance of ninety *ris* between them. As there are seven and a half *ris* for each *mil*, the total distance was twelve *mil*. At each and every booth, people there say to him: Here is food; here is water, if you need it. And they escort him from booth to booth, except for the last person at the last booth, who does not reach the cliff with him. Rather, he stands from a distance and observes his actions to ensure that he fulfills the mitzva properly.

What did the one designated to dispatch the goat do there? He divided a strip of crimson into two parts, half of the strip tied to the rock, and half of it tied between the two horns of the goat. And he pushed the goat backward, and it rolls and descends. And it would not reach halfway down the mountain until it was torn limb from limb. The one designated

to dispatch the goat came and sat under the roofing of last booth until it grows dark and only then went home. And from what point are the garments of the man rendered impure, as it is stated that he is impure and his clothes requires immersion? From the moment he emerges outside the wall of Jerusalem. Rabbi Shimon says: His clothes are rendered impure only from the moment that he pushes the goat from the cliff.

יומא ס״ח ב:ז׳-ט׳

מתני׳ אמרו לו לכהן גדול הגיע שעיר למדבר ומניין היו יודעין שהגיע שעיר למדבר דירכאות היו עושין ומניפין בסודרין ויודעין שהגיע שעיר למדבר

אמר ר' יהודה והלא סימן גדול היה להם מירושלים ועד בית חדודו שלשה מילין הולכין מיל וחוזרין מיל ושוהין כדי מיל ויודעין שהגיע שעיר למדבר

ר' ישמעאל אומר והלא סימן אחר היה להם לשון של זהורית היה קשור על פתחו של היכל וכשהגיע שעיר למדבר היה הלשון מלבין שנאמר (ישעיהו א, יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו

Yoma 68b:7-9

MISHNA: They said to the High Priest: The goat has reached the wilderness. And how did they know in the Temple that the goat reached the wilderness? They would build platforms [dirkaot] all along the way and people would stand on them and wave scarves [sudarin] to signal when the goat arrived. And therefore they knew that the goat reached the wilderness.

Rabbi Yehuda said: Why did they need these platforms? Didn't they already have a reliable indicator? From Jerusalem to Beit Ḥiddudo, the edge of the wilderness, where the mitzva of dispatching the goat was performed, was a distance of three mil. Since the nobles of Jerusalem

walked a *mil* to escort the dispatcher and returned a *mil*, and waited the time equivalent to the time it takes to walk a *mil*, they knew that the goat reached the wilderness. There was no need for the platforms.

Rabbi Yishmael says: Didn't they have a different indicator? There was a strip of crimson tied to the entrance to the Sanctuary, and when the goat reached the wilderness and the mitzva was fulfilled the strip would turn white, as it is stated: "Though your sins be as scarlet, they will become white as snow" (Isaiah 1:18).

Source Sheet created on Sefaria by Effie Klein